Dosarul nr. 2-25067205-12-2-14052025 (2-9825/25)

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

22 iulie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul centru)*
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Brăgaru Alina
grefier Mamaliga Vitalina
cu participarea reclamantului prin intermediul videoconferinței și reprezentantul pîrîtului, Nigai Nicolae,

a examinat în sediul instanţei de judecată, şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cuciuc Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral rezultat din deținerea în condiții de detenție contrare art.3 CEDO şi,

a c o n s t a t a t:

I. Argumentele participanților la proces:

1. La data de 05 mai 2025, Cuciuc Veaceslav a expediat în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, prin care solicită încasarea prejudiciului moral rezultat din deținerea în condiții de detenție contrare art.3 CEDO, în mărime de 986 000,00 lei.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată Cuciuc Veaceslav a indicat că la data de 13 mai 2025, Curtea de Apel Nord a pronunțat Decizia irevocabilă prin care a fost recunoscută detenția lui în condiții contrare art.3 CEDO pentru o perioadă de ***** zile, motiv din care solicită încasarea despăgubirii morale pentru deținerea în condiții de detenție contrare art.3 CEDO în mărime de 986 000,00 lei.
3. În drept reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 6, 7, 166-167 din Codul Procedură Civilă, art.16 din Codul Civil și art. l, 4, 16, 20, 28 din Constituția RM precum și art.3 din CEDO.
4. Cererea de chemare în judecată a fost repartizată prin intermediul Programului de Gestionare a Dosarelor, în mod automat – aleatoriu, judecătorului Brăgaru Alina.
5. Prin Încheierea judecătorului Judecătorie Chișinău, Brăgaru Alina, din 21 mai 2025, cererea de chemare în judecată depusă de Cuciuc Veaceslav a fost primită spre examinare.

6. La data de 24 iunie 2025, reprezentantul pârâtul, Nigai Nicolae a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Cuciuc Veaceslav, ca neîntemeiată.
7. În motivarea poziției Ministerului Justiției a indicat că, potrivit art. 473⁴ alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, în cazul constatării întemeierii plângerilor deținuților privind condițiile de detenție, judecătorul de instrucție este obligat să acorde o despăgubire echitabilă pentru fiecare zi de detenție în astfel de condiții. Compensarea poate fi dispusă sub forma reducerii pedepsei sau prin acordarea unei despăgubiri bănești. Conform alin. (6) al aceluiași articol, persoanele condamnate la detenție pe viață nu pot solicita reducerea pedepsei, însă au dreptul de a înainta o acțiune civilă în repararea prejudiciului. A doua formă de despăgubire, prevăzută de art. 473⁴ alin. (5) CPP, constă în încasarea unei sume bănești de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare, inclusiv costurile și cheltuielile aferente.
8. În prezenta cauză, reclamantul solicită acordarea sumei de 986 000,00 lei, considerând că aceasta reflectă o compensație echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suferit. Totuși, cuantumul solicitat nu este justificat prin raportare la criteriul legal prevăzut de art. 473⁴ alin. (5) CPP, care stabilește limita maximă a despăgubirii la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție.
9. Instanțele naționale sunt competente să aprecieze concret condițiile de detenție și să stabilească cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral, în conformitate cu practica internă și ținând cont de nivelul de trai al țării, chiar dacă sumele acordate pot fi inferioare celor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauze similare (a se vedea Shmelev și alții c. Rusiei, Bizjak c. Sloveniei, Mandić și Jović c. Sloveniei, Stella și alții c. Italiei, Domjàn c. Ungariei).
10. La determinarea despăgubirii, judecătorul trebuie să ia în considerare perioada concretă a detenției în condiții necorespunzătoare, aceasta constituind un element esențial în aprecierea prejudiciului moral suferit. Conform jurisprudenței interne și art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii se stabilește în funcție de caracterul și gradul suferințelor fizice și psihice, de circumstanțele concrete ale cauzei și de efectele asupra vieții persoanei vătămate.
11. Potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09.10.2006, sarcina dovedirii prejudiciului moral revine părții vătămate, care trebuie să indice circumstanțele, autorii și manifestările suferințelor psihice sau fizice invocate. În prezenta cauză, reclamantul nu a prezentat probe concludente care să ateste suferințele pretinse, argumentele invocate având un caracter pur formal și nefiind susținute prin mijloace de probă corespunzătoare.
12. În ședința de judecată petrecută prin intermediul teleconferinței, reclamantul Cuciuc Veaceslav a susținut integral acțiunea pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia.
13. Reprezentatul pârâtului, Ministerul Justiției, Nigai Nicolae în ședință de judecată a susținut argumentele menționate în referință, solicitând respingerea acțiunii depuse de Cuciuc Veaceslav, ca neîntemeiată.

II. Aprecierea instanței de judecată :

14. Analizând legalitatea și temeinicia cererii de chemare în judecată, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, instanța de judecată, consideră acțiunea depusă de Cuciuc Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral rezultat din deținerea în condiții de detenție contrare art.3 CEDO, este întemeiată parțial, din considerentele ce urmează.
15. În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.
16. Potrivit art. 6 Cod de Procedură Civilă al RM, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.
17. Prin prisma art.6 CEDO și art. 241 Cod de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.
18. În conformitate cu art. 118 alin.(1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
19. În conformitate cu art.130 alin.(1), (2) și (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

20. În conformitate cu art. 131 alin. (1) CPC, explicațiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.
21. În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. În conformitate cu art. 240 alin.(1,3)CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.
22. Potrivit art. 16 alin. (1) din Constituție, respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.
23. Acest deziderat consolidează poziția ființei umane în cadrul valorilor ocrotite de stat. Statul se obligă să respecte și să ocrotească persoana, iar Constituția stabilește că respectarea și ocrotirea persoanei sunt plasate pe primele poziții în categoria obligațiilor statului.
24. Legea Supremă statuează principiul egalității tuturor cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială. Esența acestei norme constă în faptul că toți cetățenii au aceleași drepturi, libertăți fundamentale și îndatoriri, exercitarea cărora este asigurată de către stat fără discriminare.
25. Accesul liber la justiție constituie un principiu fundamental al organizării oricărui sistem democratic, astfel încât el are semnificații deosebite și pentru dreptul procesual. Facilitatea oricărei persoane de a introduce, după libera sa apreciere, o acțiune în justiție, implicând astfel obligația corelativă a statului ca prin instanța competentă să soluționeze aceste acțiuni, reprezintă practic liberul acces al persoanei la justiție.
26. În acest sens, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
27. Alin. (2) prevede că nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiție, garantând astfel accesul liber la justiție și asigurând, în același timp, unitatea reglementărilor constituționale și legislative.
28. Prin prevederile art. 54 alin. (1) din Constituție, legiuitorul a statuat că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Această normă constituțională protejează dreptul în substanța sa și consacră principiul potrivit căruia un drept constituțional obținut nu mai poate fi suprimat sau diminuat prin legi organice sau alte acte normative. Chiar dacă, prin formularea conținută în alin. (2), legiuitorul constituant a admis restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale în anumite condiții, alin. (3) din art. 54 consacră o excepție de la norma generală, stabilind că prevederile alin. (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Prin urmare, normele din alin. (3) interzic restrângerea exercițiului dreptului de acces liber la justiție (art. 20 din Constituție).

29. Art. 20 din Constituție reprezintă blocul fondator al sistemului democratic, în care orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă în cazul lezării drepturilor sale și definește scopul aplicării articolului pentru orice persoană.
30. Astfel, dreptul persoanei de a se adresa justiției este o condiție sine qua non în asigurarea eficienței exercitării drepturilor și libertăților sale. Pentru a concretiza și a conferi plenitudine dreptului de acces liber la justiție, legiuitorul dezvoltă normele constituționale în legile organice.
31. Principiile generale și normele dreptului internațional și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, constituie elemente ale dreptului procesual civil și dau naștere nemijlocit drepturilor și libertăților omului în procesul civil.
32. Normele care reglementează accesul liber la justiție în condiții egale la nivel de principiu sunt prevăzute în art. 5 și art. 22 din Codul de procedură civilă.
33. Potrivit art. 22 alin. (1) din Codul de procedură civilă, justiția în cauzele civile se înfăptuiește pe principiul egalității tuturor persoanelor, independent de cetățenie, rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere, origine socială, serviciu, domiciliu, loc de naștere, precum și al egalității tuturor organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, subordonare, sediu și de alte circumstanțe.
34. În conformitate cu art. 5 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. Niciunei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.
35. În ședința de judecată s-a constatat prin Încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 16.10.2024, s-a admis parțial plângerea condamnatului, Cuciuc Veaceslav. Instanța de judecată a constatat că Cuciuc Veaceslav a fost deținut în calitate de condamnat în Penitenciarul nr. 17 Rezina, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale 8 243 zile și poate înainta o acțiune civilă în vederea compensării prejudiciilor suportate pentru detenția sa în condiții contrare art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru perioada nominalizată.
36. Încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 16.10.2024 a fost contestată cu recurs de către Penitenciarul nr. 17 Rezina, astfel încât Curtea de Apel Nord în urma examinării recursului a emis la dara de 13 martie 2025, decizia prin care a admis din alte motive recursul depus de Penitenciarul nr. 17 Rezina. S-a casat parțial încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 01.10.2024, în latura constatării perioadei deținerii în Penitenciarul nr. 12 Bender, Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 17 Rezina și aplicării art. 473^4 alin. (4) CPP, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care a decis de a admite parțial plângerea condamnatului Cuciuc Veaceslav împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, în baza art. 3 din Convenția pentru apărarea

drepturilor și libertăților omului. Curtea de Apel Nord a constata faptul că Cuciuc Veceslav s-a deținut în Penitenciarul nr. 12 Bender, în perioadele 30.04.1998 – 27.05.1998; 07.06.1998 – 09.04.1999; în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în perioada 27.05.1998 – 07.06.1998, 09.04.1999 – 21.06.2001, în Penitenciarul nr. 17 Rezina în perioadele 21.06.2011 – 21.06.2013, 26.06.2013 -10.09.2013, 18.10.2013 – 31.10.2014, 05.12.2014 – 28.08.2020, 04.09.2020 până la 21.06.2024 (data depunerii plângerii) în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, în total ***** (nouă mii patru sute optzeci și opt) zile, în calitate de condamnat. Curtea de Apel Nord a explicat lui Cuciuc Veaceslav că este în drept să înainteze acțiune civilă în instanță de judecată în condițiile art. 473^4 alin. (6) CPP.

37. În conformitate cu art. 473^4 alin. (4), (5), (5^1) din Codul de procedură penală, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Instanța de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare, precum și a costurilor și cheltuielilor aferente. În cazul constatării faptului că condamnatul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și perioada încălcării condițiilor de detenție este mai mică de 10 zile, instanța de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare.
38. Instanța de judecată constată că, Cuciuc Veaceslav a fost deținut în Penitenciarul nr. 12 Bender, în perioadele 30.04.1998 – 27.05.1998; 07.06.1998 – 09.04.1999; în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în perioada 27.05.1998 – 07.06.1998, 09.04.1999 – 21.06.2001, în Penitenciarul nr. 17 Rezina în perioadele 21.06.2011 – 21.06.2013, 26.06.2013 -10.09.2013, 18.10.2013 – 31.10.2014, 05.12.2014 – 28.08.2020, 04.09.2020 până la 21.06.2024 (data depunerii plângerii) în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, în total ***** zile, în calitate de condamnat.
39. Instanța de judecată reține că, în perioada de referință, unitatea convențională prevăzută de legislația procesual-penală avea valoarea de 50 de lei, aceasta constituind baza de calcul pentru determinarea despăgubirilor bănești datorate persoanelor aflate în detenție în condiții precare.
40. Analizând probele administrate, instanța constată cu certitudine că Cuciuc Veaceslav a fost deținut pe o perioadă totală de ***** zile în condiții care încalcă standardele minime

prevăzute de art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dispoziție ce interzice orice formă de tratament inuman sau degradant. Această durată considerabilă a detenției în condiții improprii relevă o încălcare de o gravitate sporită, ce a generat un prejudiciu moral continuu și acumulativ.

41. Instanța apreciază că fiecare zi de detenție în condiții precare constituie o atingere distinctă adusă demnității umane, având drept consecință suferință fizică și psihică, sentiment de umilire și pierderea încrederii în autoritățile statului. În aceste condiții, reclamantul este îndreptățit la reparație echitabilă, proporțională cu durata și gravitatea tratamentului suportat.
42. Legiuitorul, prin dispozițiile art. 473⁴ alin. (5¹) CPP, a consacrat principiul potrivit căruia instanța de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a unei sume bănești de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții contrare art. 3 din Convenție. Această normă are menirea de a garanta un remediu efectiv, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care impune statelor să ofere compensații reale și adecvate victimelor tratamentelor inumane în detenție.
43. În acest context, instanța subliniază că stabilirea cuantumului despăgubirii trebuie să reflecte proporționalitatea între gravitatea încălcării și prejudiciul suferit, luând în considerare durata detenției, condițiile concrete constatate și impactul acestora asupra integrității fizice și psihice a persoanei. În cazul de față, durata de aproape 26 de ani de detenție în condiții precare determină necesitatea acordării unei despăgubiri corespunzătoare, capabile să compenseze efectiv suferința cauzată lui Cuciuc Veaceslav.
44. În raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, instanța apreciază că stabilirea în favoarea lui Cuciuc Veaceslav a despăgubirii în cuantum de 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare reprezintă o măsură proporțională și justificată, care asigură o reparație efectivă a suferințelor morale și fizice la care reclamantul a fost supus. Acest cuantum constituie o compensare echitabilă, menită să reflecte gravitatea încălcării drepturilor sale fundamentale, durata semnificativă a detenției și efectele negative profunde asupra demnității și sănătății sale psihice.
45. Instanța respinge ca neîntemeiate argumentele formulate de reprezentanții Ministerului Justiției referitoare la pretinsa netemeinicie a acțiunii, întrucât reducerea arbitrară a cuantumului despăgubirii ar contraveni principiilor consacrate de art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 473⁴ alin. (5¹) din Codul de procedură penală, ducând la o subevaluare a gravității prejudiciului moral suferit de reclamant. Într-o asemenea situație, acordarea unei despăgubiri inferioare ar priva remediul intern de caracterul său „efectiv”, așa cum este interpretat constant în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, *Ananyev și alții* c. Rusiei, *Shishanov* c. Moldovei, *Hadzhiev* c. Bulgariei).
46. Totodată, instanța subliniază că nivelul despăgubirii stabilit respectă principiul echilibrului just între interesele individului și obligațiile statului, garantând o compensație reală și adecvată, dar și proporțională cu capacitatea statului de a-și asuma răspunderea pentru încălcarea drepturilor fundamentale. Prin urmare, cuantumul de 2 unități convenționale pe zi

reflectă un echilibru echitabil între gravitatea suferinței și obligația statului de a oferi o reparație efectivă, în conformitate cu exigențele Convenției și ale legislației interne.

47. Instanța de judecată reține că pretenția pecuniară formulată de reclamant, în cuantum de 986 000,00 lei, este vădit exagerată în raport cu criteriile obiective de determinare a despăgubirilor pentru prejudiciul moral cauzat prin detenție în condiții precare. În speță, evaluarea prejudiciului trebuie să se întemeieze pe principiul proporționalității și pe jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia despăgubirea trebuie să fie suficientă pentru a reprezenta o reparație efectivă, dar fără a genera o îmbogățire nejustificată.
48. În considerarea dispozițiilor art. 473^{4} alin. (5^{1}) din Codul de procedură penală, instanța apreciază că acordarea despăgubirii în cuantum de 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție executată în condiții contrare art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie o măsură echitabilă și proporțională cu gravitatea încălcării. Aceasta asigură reclamantului o compensație reală și adecvată pentru suferințele morale și fizice suportate, fără a depăși limitele rezonabile stabilite de lege.
49. În consecință, instanța dispune încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Cuciuc Veaceslav, a sumei bănești calculate în baza a ***** zile de detenție în condiții precare, la un cuantum de 2 unități convenționale pentru fiecare zi, echivalentul total de 948 800,00 lei (***** × 2 × 50 lei).
50. Instanța consideră că acest cuantum este suficient pentru a repara în mod efectiv prejudiciul moral și psihologic cauzat reclamantului de detenția îndelungată în condiții necorespunzătoare, reflectând totodată un echilibru just între interesele persoanei vătămate și obligațiile statului de a asigura respectarea drepturilor fundamentale. O sumă mai redusă ar conduce la subaprecierea gravității încălcării art. 3 din Convenție, iar o sumă mai mare ar fi disproporționată față de standardele legale și jurisprudențiale aplicabile.
51. În subsidiar, art. 6 § 1 CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, iar acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument [Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 61; García Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 26; Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.); Perez împotriva Franței (MC), pct. 81].
52. Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27) și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27).
53. Alte argumente relevante și pertinente ce ar infirma sau determina alte circumstanțe ale cauzei, nu au fost invocate.
54. În asemenea circumstanțe, ținând cont de normele de drept și circumstanțele de fapt constatate, instanța de judecată, va dispune admiterea parțială a cererii de chemare în

judecată înaintată de Cuciuc Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral rezultat din deținerea în condiții de detenție contrare art.3 CEDO.

55. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 CPC al RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată înaintată de Cuciuc Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral rezultat din deținerea în condiții de detenție contrare art.3 CEDO.

Se încasează din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficul lui Cuciuc Veaceslav prejudiciului moral rezultat din deținerea în condiții de detenție contrare art.3 CEDO pentru o perioadă de ***** zile în mărime de 948 800,00 lei (nouă sute patruzeci și opt mii opt sute lei), în rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul **Brăgaru Alina**